

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНАШКА БРОЙ 201

СОФИЯ, 16-31 ДЕКЕМВРИ 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinicdat@gmail.com

www.bg-patriarshia.bg

**Христос се ражда –
славете Го!**

стр. 3

**Взпитанието на младия
човек**

стр. 6

**Св. Йоан Златоуст за
родословието на
Иисус Христос**

стр. 7

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ

Това ето Рождество, Христе, Боже наш, озари съзнанието ни със светлината на богознанието.

Тронпар. гл. 4.

Възлюбени в Господа деца на светата нин Църква,

В всеки път на границата между старата и новата година едно събитие от същността история ни изпълва с такава неопишуема радост и внася в сърцата и в домовете ни такава топлина, каквато нищо друго под слънцето не може да ни даде. Това събитие по рода си събитие е Рождеството – в пътя на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. Всяка година в дена на Неговото Рождение ние, верни членове на светата Му Църква, се изпълваме с радост и умиление при спомога за Младенцето от Витлемецката пещера, за Бога, приел нашата човешка природа и станал Син Човешки, за да даде възможност на нас, по думите на великия св. Атанасий, да станем синове Божи.

Хилядолетия наред това божествено събитие е било само очаквано. Хилядолетия наред Израел е живял в вяра и в надежда за идването на Месия – Спасителя на света. И ето, че в Рождественската нощ дълга очакваното събитие настъпва. Ето че Помазаникът вече е дошъл, „защото – както пише св. евангелист Лука – у Бога няма да остане безсмислен ни слеза дома“ (Лука, 1:37). Изпълнява се и пророчеството на св. прор. Исаия, в което се казва: „Ето, Девицата ще зачене и ще роди Сина, и ще Му нарекат името Емануил, което ще рече: с нас е Бог“ (Ис. 7:14). В тази нощ светът вече е порешал Своя божествен Спасител. В човешката история се извършва нечувано събитие, за което дотогава са знаели само верните чада от дома Израелен, но за което вече се унасят и всички останали, тъй като вестта за Него ще се разпространи по всички краища на света и сред всички народи (Мат. 28:19). Отвърла се с „великата тайна на божествеността“ и Бог се явява в плът (1 Тим. 3:16). Отвърла се е и тайната на богопознанието, както за това свидетелства Църквата в своето богослужение и в своето богословие – тайна, която тя открива възвестява на света вече цели две хилядолетия, както пави и до днес непомръзнае вярата „велика завинаги предадена на светите“ (Йуда, 3).

Но Бог у нас сред нас и сега. Ето, днес Той отново се ражда, за да донесе и в нашия свят Своя миг и Своята любов, та и изобилието на благодатта Му да въз-

раждането на Божия Син. Ето защо днес с особен ден, в който да възладе не само „слава във висините“, но и истинска дейна благодарност към нашия Творец и небесен Отец, Който „толко обикна света, че отгале Свои Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (Иоан. 3:16).

Братя и сестри,

Денят на Христовото Рождество е ден на изтезма радост и любуване! Днес в своето празнично рождествено богослужение Църквата отново изпълва как „Ангелите с пастирите словословият, а мъдреците със звездата пътуват, защото заради нас се роди Младенец – Предвечният Бог“ (Кондак, гл. 3 на Рождество Христово). На днешния ден в града Давидов прези повече от две хилядолетия с изтезването мачолато на нашия спасение! Нека прочете отворим вратите на домовете и сърцата си, за да посрещнем и пригнем там Рождил се в тази свята нощ „Спасител, Който е Христос, Господ“ (Лука, 2:11).

В дена на Христовото Рождество отново се обръщаме към всички нас – клир и миряни на роден нин Църква, в пределите на родната ни и даде от нея, с топъл архиерархически благослов и горещи молитва към Всеоподателя да не отнема благоволение! Си към нашия христоловни народ, та всякога укрепени от Божията десница да пресъпяваме в любовта и благочестието за слава на Рождил се в Богочаденец!

Благодатта и мирът на Господа Иисуса Христа да бъдат с всички вас! Амин.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† МАКСИМ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И
МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

- † Врачански митрополит КАЛИНИК
- † Свиленски митрополит ИОАННИЙ
- † Видински митрополит ДОМЕТИАН
- † Варненски и Великопреславски митрополит КИРИЛ
- † На САЩ, Канада и Австралия митрополит ИОСИФ
- † Белокотърински митрополит ГРИГОРИЙ
- † Русенски митрополит НЕОФИТ, наместник на овдовялния Доростолски митрополитски престол
- † Неврокопски митрополит НАТАНАИЛ
- † Плевенски митрополит ИГНАТИЙ
- † Старозагорски митрополит ГАЛАКТИОН, временно управляващ Западно- и Среднобългарския епархия
- † Ловчански митрополит ГАВРИЛ
- † Пловдивски митрополит НИКОЛАЙ

↑ IN MEMORIAM

Панихуда за присноместния патриарх Алексий II

На 5 декември се навършва една година от кончината на светишата Московска църква и на цяла Русия патриарх Алексий II, която поучава със своята искрена и неослабваща вяра православния свят. По този повод в храма храм Руското поворие в София бе отслужена панихуда за упокоение душата на патриарх Алексий.

За да се помолви Бог за пречистващата и неволно прегрешения на блаженството да упокои душата му в светината на праведните, заедно с духовнолюбовния при храма в молението вضا участие и духовници от София, епирхонари при храма в столицата, които обичат блаженството Руски патриарх и почитат патемта му.

Със благословението на Негово Светейшество Болгарския патриарх и Софийският митрополит Максим заупокояват света Литургия и панихуда оглавява Негово Пресвещенство Стойцик.

Н.Н.Н., главен секретар на Свети Синод на РПЦ, Богослужбата вضا участие и намалчикът на Богослужебието отдели при Свети Синод на РПЦ Църква, Йоанн (Стойков) и и. д. представители на Московската патриаршия при Болгарската патриаршия иером. Зотик (Тажский).

В този ден РПЦ заедно с останалите сестри поместни православни църкви се обърна към Исподлата Б.В. Разпоредителя на живота и смъртта, и молитвата Бог да приеме и да упокои в светите селения душата на присноместния патриарх Алексий" – каза еп. Навне. Той изтъкна в своето слово,

че все заповим присноместния патриарх стогрнамат му любов към Бога и хората, с неговата доброта, с любовта, която имаше преизобилно, с голямото му сърце, винаги готово да открие люта на нуждите и скрийте на всеки, с неговата неумерка грижа за Божи народ, който Бог го поверил, като го е поставил да престоителства Руската православ-

венството и епирхонари при руския храм в София, до молитвата на блаженството Русския патриарх Алексий II Бог да излезе въпрос за присноблестяващото, да даде на всички ни изравне и сили да издръжам в предстоящото ни поворие, да възвраща нашата православна вяра, да да можем да я предадем непокворена и на онези, които мислят след нас.

Като припомним за личността и делата на патриарх Алексий II, иером. Зотик казва, че в този ден, който неслучайно е хромостен на РПЦ, и в много храмове в другите сестри православни Църкви се отслужват панихуди в памет на блаженството патриарх Алексий, не можем да не отбележим неговото забележително свещенствено и пасторално делание, неговият личен принос за укрепление на вярата и авторитета не само на Руската православна църква, но и на цялото православие.

Иером. Зотик изтъкна, че може би най-важното свещенствено дело на присноместния патриарх Алексий II е обединението на Руската православна църква – Московска патриаршия и Руската патриаршия, което днес представлява едно единство тяло и с едно сърце слави и възпяват Бога. Църкото му небесно на светишата патриарх Алексий!

След панихидата духовенството и миряните слязоха в кръщелната на храма, където бяха водени имена поместна трансва.

В този ден панихиди в памет на присноместния патриарх Алексий II бяха отслужени в много български храмове.

След отпуща на св. Литургия духовността панихуда в храма и триавай на гроба на дядо Иларион, намираще се в двора на катедралата.

Митрополит Неофит в своята проповед на основата на тропара на св. Николай Мирликийски направи сравнение между душата на светица и на новоправедния и Доростолски архиепископ казва: "Целия си живот с вяра в Господа митрополит Иларион посетил на светата на Църква, на предлобичния живот, на въздържанието, на участестване, на утешата и воденосте на поврешните му души в светината на истината, на правдата и на светостта. "Правно на вярата", казваше за св. Николай Мирликийски дядо Иларион не отстъпи от вярата. Целият му живот беше едно правило на света православна вяра и Църква. Обрза на кротостта. С каква вяра в съвършенство в духовно отношение поглед приемаше всекия нас, които искаме да се наследим на неговата богата духовност, на неговата потечна душа, на неговото пасторално слово, което беше и поучение, и предаване от греха, и насърчение в нашата доброделен живот. Чрез смирение постигаеше висините на пасторското служение и на духовността, а чрез скромности си стана, чрез нищета, в което придружителна да живее, нежелан в окол-

Четмурипетен гни от кончината на митрополит Иларион

На 6 декември, Никуден, Негово Виноконпресненство Русския митрополит Неофит, наместник на овелюля Доростолски митрополитски престол, отслужи заупокояваща Литургия в катедралния храм "Св. ап. Петър и Павел", гр. Сливница. В богослужението вضا участие духовенството при катедралния храм, новоправедността, както и протодяко Лубюмир Братков. Митрополит Неофит е епископ Винициану на Самобия и Кълъзар (Румъния) беше изпратил архиепископски послание Високо Епископ Братков (гр. Кълъзар) и Богдан-Йоан Станку (гр. Урзичен, в прево Копришница), за да участват в заупокояваща св. Литургия и панихуда по повод 40 дни от кончината на Негово Виноконпресненство Доростолски митрополит Иларион. А житото за панихидата приготвила монахици от манастир "Двадесет и два свителства за уваженост, почита и въздържаност от страна на Румънската православна църква на достойни български новоправедни архиепископи със своя въздържаност и талантованост си перо. Не едина и две са неговите духовелни книги и стихове.

След отпуща на св. Литургия протодяко Лубюмир произнесе екстива за упокоение душата на представителя се в Господа Доростолски митрополит Иларион.

След отпуща на св. Литургия духовността отпуща панихуда в храма и триавай на гроба на дядо Иларион, намираще се в двора на катедралата.

Митрополит Неофит в своята проповед на основата на тропара на св. Николай Мирликийски направи сравнение между душата на светица и на новоправедния и Доростолски архиепископ казва: "Целия си живот с вяра в Господа митрополит Иларион посетил на светата на Църква, на предлобичния живот, на въздържанието, на участестване, на утешата и воденосте на поврешните му души в светината на истината, на правдата и на светостта. "Правно на вярата", казваше за св. Николай Мирликийски дядо Иларион не отстъпи от вярата. Целият му живот беше едно правило на света православна вяра и Църква. Обрза на кротостта. С каква вяра в съвършенство в духовно отношение поглед приемаше всекия нас, които искаме да се наследим на неговата богата духовност, на неговата потечна душа, на неговото пасторално слово, което беше и поучение, и предаване от греха, и насърчение в нашата доброделен живот. Чрез смирение постигаеше висините на пасторското служение и на духовността, а чрез скромности си стана, чрез нищета, в което придружителна да живее, нежелан в окол-

ността и в добротатното, постигаеше висостата на добротатното житие. Затова ние всякога ще го имаме като молитви застлени, като наши небесни покровители и в неговите светлыя следания му коновина, която живото вираме, че все бъде в светината на лицето Божи на онези близки места, за които той така често ни говореше и ни поучаваше. Той се стремеше да бъде истински пример на вяра, благочестие и стремеж към небесите висоти на Божието царство".

Митрополит Неофит изказа саболювоното уважение от името на Болгарския патриарх и Св. Синод на най-близките негови сродници, на свъранияя свят към Доростолската митрополитска кляра, пасторото, благочестивостта християни, които помнят светата му небесите висоти на Божието царство".

В същия ден е свателстван храм "Св. Седмочисленник" по нишанстване на свещенството и църковното настоятелство на храма и с благословието на Негово Светейшество Болгарския патриарх и Софийския митрополит Максим бе отслужена заупокояваща св. Литургия и панихуда по повод 40 дни от блажената кончина на Доростолски митрополит Иларион.

Светата Литургия бе възглавена от Виноконпреснобания архимандрит Дионисий от Културно-просветна отдела при Св. Синод, в служение със старофореи свещенономик Николай Колев – председател на храма, и протойерей Валентин Кантарджиев.

След св. Литургия именовник – отен Иларион в катедралния храм "Св. Николай Чудотворец" и отпращи молитва към празнувания свети. В 11.00 ч. в храма, препълнен от богомолни и почитатели на присноместния Доростолски архиепископ, заупокояваща панихуда. Накрая архимандрит Дионисий произнесе прочуването слово в памет на присноместния митрополит Иларион.

Прослушаните отпуща достойно почете и поклон на покояния Доростолски архиепископ.

Бог да прости присноместния митрополит Григорий и вселя в душеа негово наследство!

9 години от кончината на Ловчанския митрополит Григорий

На 5 декември в катедралния храм "Св. Троица" в Ловеч бе отслужена заупокояваща Литургия в памет на блаженството Ловчанския митрополит Григорий. В съслужение с Негово Виноконпресненство Ловчанския митрополит Гаварила беше и ловешкото духовенство. В храма онези близките на покояния митрополит Григорий, присъстват и митрографий гражданин, помещик добродетелност и свещенство.

Митрополит Григорий отдаваше особено внимание на пасторските задължения на свещенослужителите си, задължения свързани с православно образование на човеците души. Той остави и много трудова, посетени на тази тема.

Бог да прости присноместния митрополит Григорий и вселя в душеа негово наследство!

Ловчанска митрополит

Преклане в София старофорен иконом КИРИЛ ПЕНЕВ МАРИНОВ

Русенската св. митрополитска събояща, че на 8 декември 2009 г., на 98-годишна възраст, почина старофорен иконом КИРИЛ ПЕНЕВ МАРИНОВ. Той е роден на 29 януари 1911 г. в с. Смерджидево, Русенска област. Завършил Софийската духовна семинария през 1931 г. и Духовната академия през 1931 г. От 1931 до 1935 г. работи в Доростолската и Червенска митрополитска катедрална архипарх. Ръководил е за дякон на 6 май 1935 г., а за свещеник – 12 май 1935 г. От Доростолската и Червенска митрополитска катедрална св. Литургия в гр. Русе, а след пенсионирането си е назначен за старофорен свещеник в храма "Св. Георги" в гр. Бяла, председател на църковното настоятелство на катедралния храм "Света Троица" в гр. Русе, а след пенсионирането си е назначен за старофорен свещеник в храма "Св. Георги" в гр. Русе, където служи до оттеглянето си през 1999 година. Бил и дългогодишен член на Доростолския и Червенския епархийски съвет.

Бог да го просети!
Вечна и блажена да бъде паметта му!
Осело го отпуща на 9 декември в катедралния храм "Света Троица".

С тоя уверено възкликание ние, православните християни, празнуваме Рождество на нашия Господ. С тоя празник поздрав утвърждаваме, че Исус, Който слезе в света и се роди в път, е Христос Спасителя. Комуто подобна всяка слава. В тоя поздрав има нещо много изключително за останалите празници покланяем на вестел Коледна, за благополучие и радостни дни. Тук не парваме да кажем, че вселеното, благополучието, радостта са за пожелание. И на мен самия ми допада нещо в нашата радост, че вече ни е дарена възможността да се покланяваме в прослава на рождението на Спасителя. Този поздрав носи в себе си обещание за живот, нося самия смисъл на живота.

През този празник дитя обаче сме свикнали и с въпроса: „Тая година какво искаш да получиш на Рождество Христово?“ И колкото повече обичаме някого, толкова по-важен ни се струва този въпрос, защото търсим начин да дарим радост на тези, които обичаме. А щом завърши поздравянето на поздравителите, въпросът се променя и ние вече не питаме „каво искаш“, а „каво получи за Коледа“. И тоя въпрос ще го чуем в почти всеки дом, в класните стаи, в служебните офиси и къде ли още не. Марката за рождественските дни обикновено е свързана с успешната взаимовръзка между „давам“ и „получавам“. Като че рече, че Коледните празници ни носят радост тогава, когато получаваме онова, което сме си пожелали, но и когато успеем да дарим същия дар. Но колкото и както и да се стараят през всичките години на живота си, ние никога и на никого не можем да дадем радостта от съвършения дар. Защо? Защото нима само Елин Подарок на съвършения блага. Към крия на светлата Литургия казваме: „Защото всяка добър и съвършен дар идва от горе, славният от Тебе, Отче на Светината“.

Истината е, че съвършеният дар е един и той вече е

дарен, и св. ап. Павел в своето послание ни казва за съвършения дар: „... което се пишваши даром, Бог изпрати Свои Сми (Единороден). Който се роди в света и се почина на закона, да за изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновието. А понеже вече сте синнове, Бог изпрати в сърцата ни Духа на Свои Сми, Който Дух казва: Ама, спрете Онова! Затова не си вене гроб, а син; ако пак си сини, то си и наследник“.

Христос се ражда –

славете Го!

Бог изпрати чрез Исуса Христа“ (Гал. 4:4-7). Така си, ап. Павел обяснява какъм е съвършеният коледен дар. На си Божий син и наследник! Бог дойде в път и приемиа човешка плът. Той ни съедини с Отца, влихвния в нашите души и сърца вече сини. Съвършения дар го откриваме не в магазин или в рекламния каталог, а в един малък вель ний Вителс!

Трудно ще избегнем секуларизирания на такъв празник. Нима как да променим пазарната треска, служеб-

ните пиришества и разпалената размива на подаръци. Едва ли ще се спрем на тоя дар – което се пишваши пари, които и без даро не стига, а сва ли си си снемти прежаданото или прекомерната веселба. Но е малко усилие от наша страна да внимам в откритието на Богост, ние можем дори в светските неща да видим подобие и духовност. За да не забравяме, че Рождество означава: нека всяка светлинка по клоните и по прозорците да ни напомня, че Христос е Светината, която ни изведе от мрака. Нека всяка издана светлинка насочва мислите ни към Този, Който е Светина, също както звездата, която водела вълчателите. Нека всяка светлинка ни напомня за Младенца Христос, Който ни озари с божествената истина – истината, напразната ни свободни. Той е нашата светлина и нашето въплъщение – Светината на Истината, която ще ни отведе от жалите до празника гроб. Така в Рождественските празници ние ще виждаме проявление на нашето спасение.

Нека всяка наша покупка да ни казва да се замислим, че великата любов, с която ние сме обичвани, е неслетеността на човешкия ум. Търговците търсят как да ни добият, за да ни привлекат към своите стотици и магазини. Колкото повече се е добият до нас Христос? Колкото повече ще ни добият до нас Себе Си и да ни отведе в Свои дом, в който Сам Той свети. Го подложил на страдания и унижения, умъртака жалото Му. Неговото възплъщение е възплъщение на Истината. Вески търговец, всеки зина, всяка рекламна кампания за нас нека да се замислим за Бога и за Неговата любов към нас.

Нека всяко празнично веселие да обръща мислите ни към Радостта на Спасението. Да ни даде спас. Исус дойде в път и повесе тежестта на телесото. Ние сме обичвани и спасението си достояни да бъдат отдавания на празнични дар. Който правуваме, нека си припомним всяко, което Бог е направил за нас. Нека помним в какво се изразява Неговата любов и милост.

Нека всяка наша Мира да поизнесе, на когото даваме парите, за да се изняри за снимка с дената ни, да ни накара да се замислим колко много ние и дарим и колко много възможности ни е дал да споделим своето с други. Да се замислим също за примера и наставлението на св. Николай, който ни е казал да подарим, да даваме от своето и да обичаме ревностно Бога.

Нека всеки подарък, който подаряваме, ни накара да се замислим за великия дар на Живота, Който Христос ни е дарил. Христос ни дарява Живот, защото в Него ние сме живили и живиме. Да помним също животворната сила на светлата Евхаристия, която също ни е дарена в Негово име.

Нека всеки спиеж човесто, било то от силни или от стирпур, да ни накара да се замислим колко студено може да бъде сърцето и колко много ни е върна нашата личен пример, нашата любов и нашето съединение, за да се почувства стрин от топлината на Божията любов. Нека падението и дените, които преминават, да ни напомнят опакването подарък, да ни карат да се замислим как Христос постави окови на Сатаната и ни направи свободни да Го обичаме и да Го славиме. Розенят в който не може да бъде победен от смъртта – Той е, Който победи Сатаната и ада.

Нека всеки коледен пример и празнична песен да ни накара да се замислим, че сме призовани да славим Бога с цялото си сърце и с цялата си душа, и с цялото си ум. Душите ни да се обръщат с левия към Този, Който ни сътвори и който ще ни спаси и тези празници дни. Пейте от сърце и нека песните ни стигат до Бога. Пейте от сърце и нека светелството ни се юкия навсякъде. Пейте път и ява между нас, както беше казано от пророците. Това сва дитя, в които да Го възлюбим и да славим!

Нека отадем себе си на нашия Господ Бог и да Го прославяме като Спасителя. Нека с Неговото име вървим смело напред. Нека търпеливо и уверено прогласяваме: „Христос се ражда – славете Го!“ Той е нашият Бог, ние сме Негови синонове!

Христос се ражда – славете Го!
*Отца Джиъме МИНА,
 пръв шипер на Автохристиянска православна църква
 в Ирландия*
ИЗДАНИЕ ПЕТРОВА

Празник и монашески пострижения в Дубовицкия манастир

На 9 декември, когато БИЦ чества празника Зачатие на св. Анна, Негово Превосходенство Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

зоен манастир – имену на манастира Верономас Пахомий. При пострижението Заглавният епископ Йован, викарий на Софийския митрополит, посети Дубовицката св. обител по повод трапезногo празник на един от парак-

Същностно Писание отгледа голямо внимание на темата за възпитанието и правното развитие на личността. Преди всичко Библията назовава детата *дар от Бога*: „Адам позна Ева, жена си; и тя зачена и роди Каина, и рече: придобих човек от Господа“ (Бит. 4:1); „Иаков отвори бебю, който Бог полади на твои слуги“ (Бит. 33:5); „Отвори Бог на баща си: твоя си синовете ми, които Бог ми даде твоя“ (Бит. 48:9). Той дар се дава на човека в знак на Божие благоволение: „Ето, мислите си за Господа, за неговата, награда от Него е плодът на утробата“ (1 Пт. 126:3).

Чистота, целомъдреност, откровеност при раждането Христова посочва чакло благородни качества пред Бога: „Но Иисус рече: останете десетина и не ме пречете за дойдох при Мене, защото на таква е царството небесно“ (Мт. 19:14).

Библиейски контекст задължило на родителите да дадат образование на децата. Пророк Мойсей, който говори за заповедта, поставяващата законите, заповяда те да не пази в сърцата и „вишващия ги на децата си“; „и говори за тях, като седни в шавия и кога си на път, кога си лягаши и кога станави“ (Вит. 6:7). Наред с това, Библията отбелязва и правното развитие на личността Библията посочва и възпитанието. „Почуви мъжката в началото на пътя му; та ще се отклони от него и кога остаре“ (Причт. 22:6). При това е важно

Възпитанието да бъде духовно ориентирано

„И не, бащите, не даряте децата си, да ги възпитавате в учение и наставление Господне“ (Еф. 6:4). Важна роля има възпитателния процес игрите наказанието за дадено провинение: „Който жаля пръчка си, мрази синя си; а който го обича, наказва го от детинство“ (Причт. 13:25). В старозаветната практика онова деца, които заедно с родителите си, трябва да бъдат предани на мъртвост: „Който злослови баща си, или майка си, да бъде предан на смърт“ (Из. 21:17). Този закон потвърждава и Сам Христос: „Защото Бог е заповядал и казал: „Който жаля баща си и майка си и който злослови баща или майка, със смърт да се наказе“ (Мт. 15:4; Марк. 7:10).

Същностно Писание посочва, че принавив път за развитието на личността е „като пазя себе си според Твоего слово“ (Еф. 1:18; 9), т. е. по закона Божий. Също така на децата се предпазва: „Ине, децата, бъдете предани на родителите си, в името на Господа, защото това е справедливо“ (Еф. 6: 1). Те трябва да спазват заповедите, да почитат баща си и майка си, както си, във Писана казва: „да да ти бъде доброт, и да живеш дълго на земята“ (Еф. 6: 3). При това, той дава указания и на бащите: „И не, бащите, не даряте децата си, да ги възпитавате в учение и наставление Господне“ (Еф. 6:4) В друго свое послание св. апостол Павел насърчава децата да бъдат послушни на родителите си във Христос: „Като заповяда това е благоугодно Господу“ (Кол. 3:20).

Како точно библиейска педагогическа традиция възприема развитието на личността като сложен, многостранен процес, който съчетава в себе си родителската грижа и строгостта на наказанието. При това, основен елемент на правното, хармонично (духовно и физическо) израстване на човека, се явява неговата основополагаща вяра в истинския Бог.

Светите отци отдават много голямо внимание на въпроса за възпитанието. Задължението на родителите е да научат децата си на разум и да им внушат добрите правила. Ако „родителите не оказват правителна грижа, душата на детето ще бъде вета от ръцете им!“ (Св. Симеон Нови Богослов, 1900).

Св. Йоан Златоуст припомня, че „недължимо тежко наказание, ако не се грижим за спасението на децата“, тъй като всяк енос отговорен за това. Той отбелязва също така и основната цел в развитието на личността: „Всичко е греш трябва да бъде изкористено в сравнение с приляга за децата и с възпитанието им в Господните повети и наставления. Който преди всичко се е научил да бъде любовник, той чрез това ще придобие богатство, прекосяващо всяко едно богатство, и най-всичко е спасен“ (Св. Йоан Златоуст, Творения). Точно това повдига

ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

„Почуви мъжката в началото на пътя му“ (Причт. 22:6)

дава и преподобни Симеон Нови Богослов. За значението на детските години говори и св. Василий Велики. Той казва, че именно тогава „душата е в състояние да се образува, нежна е и мека, подобна на восък, лесно запечатва в себе си образите“, и именно тогава „трябва неабавно и от самото начало да я подбуждаш към доброт“. Именно по това време, „когато умът се развива и гледа път за работи“, тогава трябва да асее да бъдат положени първоначалните основи и преподавани образите на благоистинство. Тогава разумът ще внушава ползното, а навикът ще обхваща успеха“ (Св. Василий Велики, Творения).

Св. Тихон Задонски сравнява детето с фиданка: „наказовия се лесно във всички посоки и нагоре се наклони, в една посока и расте. Така и едно дете – казва той, – на каквото се научи, на това и приключи, на каквото се научи, това и ще върши. Научи ли се в детството си на доброт – доброт ще бъде през целия си живот. Научи ли се на зло – зло ще е за цял живот. Детето може да се превърне или в ангел, или в дявол. Каквото възпитание и наставление получи, такова и ще бъде от възпитанието, както от семяната, защото цялото остиното време на живота. Точно поради тази причина Божество Йоанна усещава родителите „възпитават в учение и наставление Господне“ (Еф. 6:4) (Самфония по творенията на св. Тихон Задонски, архиеп. Йоан Маслов).

Светите отци отделят особено внимание на **духовното развитие на личността**

„Основените причинители на греха – учи св. Теофан Затворник – са съвместното и неум, съвместно на волята, самоудаждението на чувствата. Трябва – казва той – силите на душата и тялото да се приучват да надделяват над тях (т. е. над страстите), и колкото повече те да се обясняват и да се обезбеджат. Към това трябва да бъде ориентирано цялостното възпитание“ (Шилмански Г. И. Християнска добродетел целомурия и чистота по учению святих отцов и подвижников Православной Церкви. М., 1997).

Нередко могат да се намират коментари на светите отци за отговорността на светското образование и неговите идеали. Ето какво казва по този повод св. Йоан Златоуст: „Не е толкова полезно да се образува синът, като му се преподават науки и всички знания, посредством които той започне да плещи пари. Ако искаш да го направиш богат, погледни в този начин... Не се грижи за това да го направиш известен по външна ученост и да му достъпши слава; но постарай се да го научиш да презира славата на настоящия живот; от това той ще бъде по-спасен и по-иманен. Това може да направиш и богат, и беден, и неговият родител. На това (младеците) се научават не от светските учители, и не от методиката на науките, а от Божествените Писания... Не извършвай никаква, но оцветяващата. Това говори не за да се забравя светското образование, но за да не прихваща изключо-

чително към него“ (Св. Йоан Златоуст, Творения). С тези си думи съществено утвърждава духовния приоритет в образованието.

Интересно е, че християнска традиция винаги с уважение се отнася към светското образование и много отци и учители на Църквата учат в светски училища и академии, и смятат, че преподаването там научава са необходими за израстване чрез. Св. Василий Велики пише, че „външните науки не са безполезни за един християнин, който трябва да се занимава с работи“. Особено на социалната компетенция на Руската православна църква.

В училището Църквата вижда посредника, който предава на младите поколения моралните ценности, интуитивна традиция вижда възпитанието, основано на любовта и основано на сътрудничеството между Църквата и училищата. Тя наля образованието, и особено това, което е адресирано към децата и юношите, с предизвикане

но не само механично да предава информация. Църквата вижда необходимост от това, в детските сърца да се възпитава стремеж към истината, истинско духовно чувство, любов към ближния, към родителите, към истината върши и култура. Това трябва да бъде не по-второстепенно цел от преподаването на знания, но може би дори и

първостепенната цел на училището

Като цяло Православната църква се обявява за съвместна работа с училището във възпитателната си мисия, а именно от духовния и нравствен облик на човека зависи вечно време му спасение, а също и бъдещето на отделните нации и на целия човешки род.

Како обобщим, можем да кажем, че християнска традиция вижда във възпитанието, образованието и развитието на личността сложен (комплексен) процес, чието основно действие се явява духовната. Нев Църквата смята за основен предмет на педагогиката, като в същото време отдава дължимо внимание и на другите елементи, допринасящи за хармоничното развитие на човека.

Сергей БАРИКНИЙ
Превод от руска език:
Мария СТОЙКОВА

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време, през който искате да се абонирани

Име _____

Презиме _____

Фамилия _____

гр./кв. _____ п. код _____

общ. _____

обл./пн. _____

ж.к./дн. _____ №. _____

вх. _____ адрес _____

Изпращане на територията на издателството попълнен талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков бодаро или пощенски запис).

МОЛЯ, ИЗПЪЛНЯВАЙТЕ ТОВАТО ЖЕЛАНИЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“!

АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПИТ, ОБТВЯРЯВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО

Гласът на св. отци

Родословието на Исус Христос

Иисеевият корен

Този родословски списък от началото на XVII в. е своеобразно изображение на родословието отца на Христос като цяло, и на изначалните се свързвателни отношения на Месия. То започва от Иисей, бащата на св. цар Давид, защото според пророчеството на Исайя от корена на Иисей ще произлезе Спасителят на човечеството: „И ще поклезе младокът на Иисеяния път, и към чиз вързур Него Дъх Господен, дух на правотество и ревност.“ (Ис. 11:1-2). Тези и нарича Христос св. Давидов.

„Коренът на Иисей“ не е родословие

отрво „по плът“, защото разглеждането му представлява 24-те старте пророци. Въз основа на Светия Дух, не от древни архиви впоследствие издването на Списъците. Салмата родословна връзка е показана чрез стълба, свързва Иисей и св. Богородица. Според източните пророчия както правителстват Иисей, така и светиата Дева са от Давидовото коляно.

С други думи, стълбата е символ на древните предсказания за принадлежността на Христос към рода на цар Давид, и разглеждането – на цялото излъчване.

дословно по-нататък. Тези данни може да бъдат особено удивителни: единият като пророк и цар, другият като патриарх и пророк.

Но откъде се вижда, че Христос произлиза от Давид? Ано Той не произлиза от Аврам, а само от една жена, родословието на св. Дева у евангелиста на Давид. И тъй, споделя не може да знаем, че си произлиза от Давид? Струва: Бог започва на архангел Гавриил да ни през „една девица, стоеща за нас име Иосиф,

от дома Давидов“ (Лука. 1:27). Отпу е вечно, и Иосиф произлиза от савия род, защото имало закон, който започва да се ввежда жена не от друг, а от своето комино. Патриарх Иавок пак предсказва, Ано Той не произлиза от Аврам, че Христос: ще произлезе от Иудиното комино, като казва: „Скитърът не се отнеме от Иудини законотворци се прекорвата му, домче не дойде. Примериците, и Ному се е покровител народите“ (Бит. 49:10). Това пророчество, ще възрази ти, действително поговява, че Христос бил от Иудиното комино; но че Той произлязъл от

Давидовия род, това още не се вижда. Нима в Иудиното комино не е имало няколко друг родове, освен Давидовия? Не, имало е и много други родове, и поради това много е човек да принадлежи на Иудиното комино, но не на произлиза от Давидовия род. За да не би та да изтъкне това, евангелистите различават поотомно съчинение, като казва, че Христос е бил от дома и отечеството на Давид.

И тъй, от каканото става ясно, че св. Дева произлиза от Давидовия род. Сета трябва да се изясни защо евангелистите изложили не нейното родосло-

вие, а това на Иосиф? Кой е бил принципът? Увидването, немало обичай да се води родословието по женския линия. Поради това евангелистите, от една страна, да не се омаломислят, че да не се омаломислят при самото начало неговото нарештие, а от друга – да не покаже и произлиза на св. Дева, като премежда за неговото произлиза родословието на св. Дева, това би се сметно за коветство; ако ли пак би премежда за Иосиф, ние не може да знаем праведите на не Дева. [..]

Знае ли някой човек родословието на Иосиф, който няма никакво участие в рождението на Христа. Ние вие посочиме една първа, необходимо е да се развие и друга, която е по-тайствена и по-трудна за обяснение от първата. Кой е тази първа? – Евангелистите не възмелват един да каже, че при само рождение, че Христос се роди от Дева. Не се случват, ако казаното от мен не виема страни; аз не съм продавал по този начин мои думи, но казва на нашите отци, като и знаменити мъже. Ако Господ, пророкован държал високо меча в тайна, като нарича Той си Св. Чини Човешки, ако Той не нависше ни развил ясно Своето разположение с Оца, защо тогава се не измандателски за известно време и Своето рождение от Девица, като имал предвид нещо чудно и велико? Како чудно има това, че въпреки това, че евангелистите бива започнали и избухне от люлото падлодение. Иначе, ако това още от самото начало би станало известно на онези, не, като използвам думите на оца, стана бива осъдени Девицата като блудница и бива убузи с кавието.

Но защо евангелистите, като споменава за Авраам и като казва, че той е родител Исаак, а Исаак – Иавок, не споменава за родословието на св. Дева, а само св. Дева споменава и за Иуда и за неговите братя? За пречина някои считат заповедното на Исак, като поговоря същото за аз други неколко прайдади. Но аз не съм съгласен. И ако Той бил било така, защо евангелистите не споменава за порочните жени? Ясно е, че тук става на Иисуса Христа се развием чрез трипородност, не чрез поотомно, а чрез поотомно, а от падленото на Неговите прайдади. За това съчиненията има велика сваста именно в това, ако Той може да е родител на оца на степен. И тъй, защо евангелистите не споменава за Исак и другите? – Защото сарацинците и еретиците издрели и всички, които произлизали от тези прайдади, нимаващо било съгласен с израелския народ. Заради това евангелистите казва за так и веднага премежда родословието на Иисуса и Иудейския народ, като казва: „Наков род Иуда и блудница“ (Иуда. 1). Тук вече е означена „Иуда род“ Фарака и Зара от Тамар.“ – Како я правителстват, богословският мисъл, като ни припомня историята на беззаконното кръвосмешане? – Како пак има в това? – отговор ти. Ако във изброяването на рода на Иисуса обикновен човек, примерно би бил да родословието на такава жена. Но в родословието на възрастния се Бог не само не трябва да замълчаване, но даже и беззаконно кръвосмешане да възмелва, а сета да развием Него, който премежда с еретиците. Той е дошъл не за да избегне някъде позор, но да го унищожи. [..]

Христос: постыла така не само нас да погледне, но и да укроти гордата на онези, които не дождат, като негодни за душевната небрежност, при всеки случай се превръщаме само с Авраам и мислеме да се оправдаем с добродетелта на праведите. Господ още от самото начало казва по оца и да кажем не е, но да се съединим с еретиците, като стоят по-ниско от тях. Ако пак не се съединим, значи всрещи са израелския и притешеството на Христос бива немощно. [..]

Поради същото се споменава за Рут и Раил, от които една бива другогоменичана, а друга блудница. Ясно е, за да се поучим, че Спасителят всрещи да унищожи всички на съвие прайдади, докато не лежат, да са само блудници. [..]

Неговите родове, които са били блудници, така и Блудниция сета. Себе си премеждавателна природа. В единство пребодителстват от оца и към синотата, но та се оказала негодна дърна към Спирту. Непротиче. Църквата, щом Той не може да е родител на оца на степен. И тъй, защо евангелистите не споменава за Исак и

ЗАПОЧНА АВБИРАНЕТО ЗА 2010 г.

„Църковен вестник“

1 година 25,00 лв.
6 месеца 12,50 лв.
3 месеца 6,25 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
117, Оборище №4
тел. 987-56-11, тел.факс 980-30-16
МО.Е: Танка Тончева Христова
e-mail: sinelad@gmail.com
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Работим не е празни.

Банков сметка на Синовално издвателство на БНЦ
УниКредит ЕуЛбанк – София, ул. „Далибин“ № 58
IBAN B97UNC936601018147018, BIC код: UNCRBG63

Сметане да се изпратят с пощенски запис или по банков сметка,
като да се и заплата почтенят адрес и пощенският код на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и
не бива да се използва за външни нужди.

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ЯНУАРИ

п	в	с	ч	п	с	н
					1	2
					3	4
4	5	16	17	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

МАРТ

п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

МАЙ

п	в	с	ч	п	с	н
					1	2
3	4	5	16	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ЮЛИ

п	в	с	ч	п	с	н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

СЕПТЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
				1	2	3
				4	5	6
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

НОЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ФЕВРУАРИ

п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

АПРИЛ

п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ЮНИ

п	в	с	ч	п	с	н
				1	2	3
				4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

АВГУСТ

п	в	с	ч	п	с	н
					1	2
				3	4	5
				6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ОКТОМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
					1	2
				3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ДЕКЕМВРИ

п	в	с	ч	п	с	н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

2010

ЦЪРКОВНИ ПРАЗНИЦИ

ЯНУАРИ	ЮЛИ
1 Св. Василий Велики (Василовден)	20 Св. прор. Илия (Илианден)
6 Богоявление (Иордановден)	АВГУСТ
7 Св. Йоан Кръстител (Ивановден)	6 Преображение Господне
ФЕВРУАРИ	15 Успение на Пресвета Богородица
2 Сретение Господне	СЕПТЕМВРИ
МАРТ	8 Рождество на Пресвета Богородица
25 Благовещение	14 Въздвижение на Св. Кръст (Кръстовден)
АПРИЛ	ОКТОМВРИ
4, 5, 6 Възкресение Христово	19 Преп. Йоан Рилски Чудотворец
МАЙ	26 Св. апок. Димитрий (Димитровден)
6 Св. велич. Георги (Гергоровден)	НОЕМВРИ
11 Св. Кирил и Методий	8 Сябър на св. архиеп. Мелхия (Архиепископовден)
13 Възнесение Господне (Спасовден)	21 Вълнение Богородице
23 Петровден	ДЕКЕМВРИ
24 Св. Дух	6 Св. Николай Мирликийски (Някуларден)
ЮНИ	25 Рождество Христово
29 Св. ап. Петър и Павел (Павловден)	28 Сябър на Пресвета Богородица
	27 Св. първомъченик и архиеп. Стефан

ОФИЦИАЛНИ ПРАЗНИЦИ

ЯНУАРИ	СЕПТЕМВРИ
1 Нова година	6 Ден на Съединението
МАРТ	22 Ден на Независимостта на България
3 Ден на Освобождението на България	НОЕМВРИ
АПРИЛ	1 Ден на народните будители
4, 5 Възкресение Христово	ДЕКЕМВРИ
МАЙ	24 Бъдни вечер
1 Ден на труда	25, 26 Рождество Христово (Колежи)
6 Ден на храбростта и българската армия	
24 Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост	